

bevist om, at den Mening, han er kommen til med Hensyn til Landets tidligere Tilstand, er meget mere begrundet end min; men jeg sagde heller ikke Andet; end at man havde staaet i den Formening, at Tilstanden havde været saaledes. Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand ellers har ytret, saa troer jeg ikke, at jeg behøver videre at imødegaae ham; thi han vil dog være enig med mig i Hovedpunctet, nemlig: at enten det er Islænderne, eller det er meest Kjøbenhavnere, som have Fartøier under Handel paa Island, saa er det en bunden Handel, som vi nu ere isærd med at skulle løse. Der har iøvrigt tidligere fra andre Steder her i Landet været større Handel paa Island; men, saavidt mig bekendt, have næsten alle Smaastaderne opgivet den. Den høitærede Rigsdagsmand for Aalborg søgte sig noget ubehageligt berørt ved, at jeg ikke vilde ansee de Handelende for at høre til de Lærde; jeg beder ham være overbevist om, at jeg aldeles ikke sigtede til ham ved den almindelige Bemærkning, som jeg gjorde. Jeg er overvilst om, at han overgaaer os Andre saameget i Lærdom, at han slet ikke kan indlemmes i den Bemærkning, jeg gjorde i saa Henseende. Den ærede Minister sagde, at af det, jeg havde sagt, kunde han ikke bruge Noget, men den ærede Minister vil slet ikke bruge Noget af hvad Thinget byder ham; det er det Børste. Den ærede Minister er i September Maaned gaaet til en Commission med denne Sag, istedetfor at gaae til Thinget, som traadte sammen i October. Nu ere vi her i den ubehagelige Tilstand, at Ministeren ikke vil forhandle med os, uagtet det dreier sig om et Lovgivningsværk, som af en tidligere Regjering er forberedt, af Ministeren i sin Tid bifaldet, og som af Alle findes paatrængende nødvendigt. Jeg opfordrer atter den ærede Minister til at komme os imøde og til 3die Behandling gaae nærmere ind paa Sagen, om han ikke vil nu.

Indenrigsministeren: Ja den ærede Taler kan være vis paa, at hans Opfordring ikke skal have den mindste Indflydelse paa mig. Der er næsten ikke et Ord, han siger, uden at det er fuldt af Urigtigheder; saaledes er det blandt Andet urigtigt, at jeg nogenstunde har

bifaldet det ældre Lovudkast, og jeg tør antage, at, hvis man tør have Taalmodighed og bide, til man faaer det Lovudkast at see, som er udarbejdet i en Commission, og som derefter af mig nøie er gienemgaaet, saa vil man ikke faae Anrsag til at fortryde det. Jeg tillægger mig vel ikke den Indsigt, at jeg kan bedømme alle de islandske Forhold uden at veiledes af dem, som have mere Kundskab derom, men jeg erkjender heller ikke paa nogen Måde alle dem, som tillægge sig en større Kundskab, for at være mig overlegne deri; jeg troer virkelig, at jeg kjender meget mere dertil end de Fleste af dem, der tale, som om de være fuldkommen sagkyndige.

Formanden: Rigsdagsmanden for Randers Amts Afd. Valgfreds har Ordet.

Müller: Jeg skal frasalde Ordet for der ved at forhindre, at Sagen forhales længere ved 2den Behandling, og jeg troer ogsaa, at de formelle Spørgsmaal lettest ville kunne lade sig ordne og en Overenskomst med Regjeringen opnaaes imellem 2den og 3die Behandling.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

Forslagets § 1 (see Anhanget Sp. 457) vedtoges med 58 Stemmer mod 1.

§§ 2 og 3 med det dertil af Udvalget stillede Forslag under Nr. 1 sattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Jeg skal ved denne Deel af Sagen tillade mig at gjøre opmærksom paa den særlige Stilling, i hvilken Rigsdagen for Tiden befinder sig ligeoverfor Island. Som bekendt, blev Island i 1848 ved Grundlovens Udarbejdelse betragtet som staaende i en ganske analog Stilling som Slesvig, og i en saadan Stilling befinder det sig for en stor Deel endnu. Denne Stilling var vistnok i og for sig ganske rigtig ifølge den fælles Egenkab som Kronlande, hvilke begge disse Besiddelser have, og der er under 12. Mai 1852 indkommet en fgl. Kundgørelse til Islænderne, hvori det er udtalt, at Ordningen af Islands forfatnings-